

Expunere de motive

În aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, aprobată prin Legea nr. 189/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 8 noiembrie 2000 organele abilitate, precum și instanțele judecătorești se confruntă cu greutate din cauza lipsei normelor metodologice de aplicare a legii.

Prin Ordonanță nu se puteau preciza locurile de detenție, lagărele de concentrare, detașamentele de muncă, acestea urmau să fie făcute prin normele metodologice.

De asemenea, este necesar a stabili modalitatea de probațiune, organele care eliberează dovezile.

În elaborarea normelor metodologice trebuie să aibă un rol efectiv Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, cel care aplică legea, Departamentul pentru Relații Interetnice din cadrul Ministerului Informațiilor Publice, Ministerul de Interne și Ministerul Apărării Naționale, ultimele două deținând documente cu privire la lagărele de internare și detașamentele de muncă.

Lagărele de internare în perioada în cauză au fost administrate de Ministerul de Interne cum de altfel rezultă și din *Regulamentul pentru înființarea și funcționarea centrelor de internare* aprobat de Consiliul de Miniștri, publicat în Monitorul Oficial nr. 258 din 5 noiembrie 1944. În ceea ce privește detașamentele de muncă din cadrul armatei române în timpul celui de-al doilea război mondial, Ministerul Apărării Naționale va trebui să dea relații.

Procedura de urgență propusă pentru adoptarea legii se justifică prin faptul că deși legea este în vigoare de un an, sute de cauze având ca obiect cererile pentru acordarea drepturilor sunt suspendate la Curțile de Apel până la apariția normelor metodologice.

Kerekes Károly,
deputat UDMR

